rekken

Als in een stomme kon wij gelijktijdig en kijken op en lachen aan onze voeten. 'Wil
film: een boek valt uit slaan met onze koppen wat nervous, prevelen jij hem hebben?' vraag
het rek en allebei, be- tegenoen nog voor het verontschuldigingen. ik, want het is na
leefd, onhandig buk- boek te raken. Wij Be nieuwe Nolens ligt nieuwjaar, het is wat
overblijft. Hij schudt het hoofd. 'Te goud van de wereld.

het rek en allebei, be- tegenoen nog voor het verontschuldigingen. ik, want het is na
leefd, onhandig buk- boek te raken. Wij Be nieuwe Nolens ligt nieuwjaar, het is wat
overblijft. Hij schudt het hoofd. 'Te goud van de wereld.

duur,' zegt hij, 'Niet dat ik het de maar ik heb het niet.
dichter niet gun. Ik gun hem het Ik leer ze wel uit het
hoofd.' Wij kijken neer op het boek Leonard Nolens/En verdwijn met druk, prachtige uitga-
dat voor ons ligt en rapen het niet mate/Gedichten/Querido. Echte ve. 'De mooiste titel in
op, hang voor een nieuwe botsing. kleuren, goed papier, heldere
jaren.' zeut hij. ' Als er lang naar. Ik loop er als de liefde toch blijft
Ik in een etalage iets telkens langs tot Ik er duren, wat me zelden
mooi zie liggen, kijk ik niets meer aan vind. En overkomt, dan loop ik
de winkel in en doe ik alsof ik het wil kopen. Ik hou het ze lang mogelijk in mijn
handen en verander dan zogezegd zijn ze als Ik hultenga. Hij leert
van gedacht. Ze vriendelijk als ze gedichten uit het hoofd, staande
zijn als Ik binnenkom, ze kortaf bij het rek in de boekhandel. Twee
per week. Honderd en kiest gedichten uit waarvan hij
vier per jaar. Hij is al vindt dat ze bij hem passen. Soms
zes jaar werkloos. Hij valt hij voor één regel. Zoals die
van Piet Gerbrandy: 'Genieten is niet zijn, vergeten is de kunst.' Die onthoudt hij dan.